

РЕШЕНИЕ

№ 1488

гр. София, 08.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10574** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба от Т. Р. А., срещу решение /без номер/ от 30.08.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 9861/2020 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 1 – ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 20 – 4332 - 010824/30.06.2020 г., издадено от началник група отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

С оспореното пред СРС НП на касатора, на основание чл. 183, ал. 4, т. 8 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно. Счита, че СРС не е установил фактите и обстоятелствата при които е извършено нарушението. Оспорва показанията на актосъставителя и свидетеля по съставянето на АУАН. Твърди, че служителите на МВР са ги спряли в движение преди да излязат на [улица], където са събрали документите на касатора и на нейните колеги, като са ги накарали да се подредят на [улица]и [улица], с посока към [улица], за да изчакаат да им съставят АУАН. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адвокат М., която поддържа

жалбата.

Ответникът по касационната жалба, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна.

Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. СРС е установил, че на 15.06.2020 г. около 13:56 часа, в [населено място], на [улица], оспорващата като водач на лек автомобил марка „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] е паркирала в района на кръстовището на [улица]и [улица], като възпрепятства преминаването на леките автомобили и на масовия градски транспорт на [улица]в нарушение на чл. 98, ал. 1 т. 6 от ЗДвП.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 178133 от 15.06.2020 г. от свидетеля В.. Същият е връчен лично на касатора, подписан с възражение, което е постъпило в законоустановения срок. От същото се установява, че касатора е водач на таксиметров автомобил, както и че изобщо не е била паркирала, а се е опитала да се включи в движението, но тя и още 15 нейни колеги били спряни от МВР, събрали им документите и написали АУАН на всички.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез съобщение връчено на 07.10.2021 г., получено лично. Жалбата е подадена чрез СРС на 13.10.2021 г. /вх. № 21048590/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Обсъдени са събраните писмени доказателства. Актът за установяване на административното нарушение е съставен в срока по чл. 34 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

По отношение на твърдението в касационната жалбата, че А. не е паркирала МПС на

кръстовище, а е била в задръстване, съдът намира следното: от представените по делото писмени доказателства, както и от показанията на разпитания по делото актосъставител и свидетеля по съставянето на АУАН, безспорно се установява, че касаторът е паркирала МПС в кръстовище с което създава затруднение за другите участници в движението. Съгласно разпоредбата на чл. 98, ал.1, т.6 от ЗДвП престоят и паркирането са забранени на кръстовище и на по-малко от пет метра от тях. Самото нарушение на цитираната разпоредба и паркирането на кръстовище предполага затруднение на участниците в движението. И. е също така е дали МПС престоява или е било паркирано, тъй като разпоредбата на чл. 98, ал.1, т.6 от ЗДвП визира като нарушение и престоят и паркирането на кръстовище.

Настоящият състав на АССГ счита, че процесното нарушение не може да се определи като такова с ниска степен на обществена опасност. Неправомерното поведение на дружеството - ответник е неизпълнение на задължение към държавата, поради което и не са налице предпоставки за прилагане на института на маловажност по чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от всички нарушения от този вид.

Конкретната форма на изпълнителното деяние заедно със съответната му правна квалификация са посочени в НП, поради което не е нарушено правото на лицето да разбере за извършването на какво административно нарушение е санкционирано. Наказанието е „глоба“ в размер на 50 лв. Същата е правилно определена, тъй като е с фиксиран размер.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила.

По изложените съображения, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 30.08.2021 г., постановено по нахд № 9861/2020 г. на СРС – НО, 1-ви състав.

Решението е окончателно.